

Sygn. akt: III C 612/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w III Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Szymon Stępień

Protokolant: Mariusz Toczek

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. M. (1)

przeciwko (...) Spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki akcyjnej w W. na rzecz powódki M. M. (2) kwotę 2.386,43 zł (dwa tysiące trzysta osiemdziesiąt sześć złotych czterdzieści trzy grosze) z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia 26 marca 2010 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego (...) Spółce akcyjnej w W. na rzecz powódki M. M. (2) kwotę 647 zł (sześćset czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółce akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie kwotę 1.022,40 zł (tysiąc dwadzieścia dwa złote czterdzieści groszy) tytułem nieuiszczonych wydatków.

Sygn. akt III C 612/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 marca 2016 roku

wydanego w postępowaniu zwykłym

Pozwem z dnia 1 sierpnia 2013 roku powódka M. M. (1) zażądała zasądzenia od pozwanego (...) Spółki akcyjnej w W. na swoją rzecz kwoty 2.386,43 złotych wraz z odsetkami oraz rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

W uzasadnieniu podała, że dnia 30 sierpnia 2009 roku doszło do uszkodzenia należącego do niej pojazdu marki V. o nr rej. (...). Wartość szkody wyniosła 86.167,55 złotych, przy czym pozwany zapłacił na jej rzecz kwotę 4.131,12 złotych. Wskazała, że na skutek zaniżenia odszkodowania zleciła rzeczoznawcy sporządzenie wyceny kosztów naprawy, za co poniosła dodatkowo koszt w wysokości 350 złotych.

Nakazem zapłaty z dnia 10 października 2013 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie orzekł o obowiązku zapłacenia przez pozwanego na rzecz powódki 2.386,43 złotych z odsetkami i kosztami procesu.

Powyższemu nakazowi zapłaty pozwany sprzeciwił się, zaskarżając go w całości, co doprowadziło do utraty jego mocy. W sprzeciwie zażądał oddalenia powództwa w całości i podniósł, że szkoda w majątku powódki została zlikwidowana w całości.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe twierdzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. M. (1) zawarła z pozwanym (...) Spółką akcyjną w W. umowę ubezpieczenia autocasco pojazdu marki V. o nr rej. (...) w okresie od 31 marca 2009 roku do dnia 30 marca 2010 roku.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- polisa, k. 12;
- ogólne warunki ubezpieczenia, k. 14-17;

Dnia 30 sierpnia 2009 roku doszło do uszkodzenia tego pojazdu w zakresie nadwozia i obu zderzaków. Koszt usunięcia tych uszkodzeń wynosił 5.556,63 złotych netto i 6.779,09 złotych brutto.

Dowód:

- opinia biegłego, k. 130-147, 176-177, 193-194;

Pozwany wypłacił na rzecz powódki kwotę 750 złotych z tytułu likwidacji szkody z dnia 30 sierpnia 2009 roku.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- kosztorys, k. 19;

Powódka zleciła rzeczoznawcy samochodowemu P. O. sporządzenie kalkulacji naprawy. Rzeczoznawca sporządził kalkulację, w której obliczył koszt naprawy pojazdu na 7.524,41 złotych brutto. Z tytułu sporządzenia ekspertyzy powódka zapłaciła rzeczoznawcy kwotę 350 złotych.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- kalkulacja naprawy, k. 20-21, 30-32;
- faktura VAT, k. 22;

Pismem z dnia 30 lipca 2010 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 5.767,55 złotych tytułem pełnego odszkodowania wraz z poniesionymi kosztami ekspertyzy.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- pismo z dnia 30.07.2010 r., k. 24-25;
- pełnomocnictwo, k. 23;

Pismem z dnia 6 września 2010 roku pozwany przyznał powódce dopłatę do odszkodowania w wysokości 3.381,12 złotych i kwotę taką jej wypłacił.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- pismo z dnia 6.09.2010 r., k. 26-28;

Pismem z dnia 5 stycznia 2011 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 2.386,43 złotych tytułem pełnego odszkodowania. Pozwany odmówił zapłaty.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- pismo z dnia 5.01.2011 r., k. 29;

Umową z dnia 20 września 2011 roku (...) Bank (...) Spółka akcyjna w W. przełał na powódkę prawa do odszkodowania za uszkodzenie pojazdu.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- umowa, k. 33-34;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

Podstawę żądania stanowiła dyspozycja wynikająca z art. 805 § 1 i 2 pkt 2) k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Mając na uwadze powyższe okoliczności powódka winna była wykazać, że przysługuje jej wierzytelność wobec pozwanego, a także to, że nastąpił wypadek, który ze strony pozwanego rodził obowiązek zapłaty na jego rzecz odszkodowania, a także wysokość szkody.

W ocenie sądu powódka okoliczności te wykazała w całości.

Bezsporne było to, że strony łączyła umowa ubezpieczenia auto-casco pojazdu marki V. o nr rej. (...) w okresie od 31 marca 2009 roku do dnia 30 marca 2010 roku. Nadto okoliczność ta wynika z polisy oraz ogólnych warunków ubezpieczenia. Z § 6.1 ogólnych warunków ubezpieczenia wynika, że ubezpieczeniem objęte są szkody powstałe w pojeździe bądź jego wyposażeniu polegające m.in. na uszkodzeniu pojazdu w związku z ruchem i postojem wskutek nagłego działania siły mechanicznej w chwili zetknięcia pojazdu z pochodzącymi z zewnątrz pojazdu: innym pojazdem, osobami, zwierzętami lub przedmiotami. Poza sporem pozostawało także to, że dnia 30 sierpnia 2009 roku doszło do uszkodzenia pojazdu. Z opinii biegłego wynikało, że uszkodzenie obejmowało całe nadwozie oraz oba zderzaki. Z opinii tej wynikało również, że koszt usunięcia uszkodzeń wynosił 5.556,63 złotych netto i 6.779,09 złotych brutto. W ocenie sądu opinia ta była jasna oraz logiczna. Co prawda początkowo biegły ustalił ten koszt na kwoty odpowiednio: 5.328,36 złotych i 6.500,60 złotych, jednak zauważyć należało, że ustalenie to bazowało na stawkach prac mechaniczno-blaharskich i lakierniczych w wysokości 75 złotych/rbg, podczas gdy z informacji Stowarzyszenia (...) Oddziału w S. wynikało, że stawki te w 2009 roku wynosiły 95 złotych w odniesieniu do prac blacharskich i mechanicznych oraz 105 złotych w zakresie prac lakierniczych. Okoliczność tę potwierdził biegły podczas rozprawy dnia 21 stycznia 2016 roku.

Bezsporne było to, że z tytułu likwidacji szkody pozwany wypłacił powódce odszkodowanie w łącznej wysokości 4.131,12 złotych. Kwota ta została przyznana przez powódkę, a zatem nie wymagała dowodu. W takim stanie rzeczy powódce przysługiwało roszczenie przeciwko pozwanemu o zapłatę pozostałej części w wysokości 2.647,97 złotych, przy czym powódka z tego tytułu żądała 2.036,43 złotych.

Powódka wykazała również, że poniosła wydatek w postaci zapłaty za przeprowadzenie ekspertyzy przez rzeczoznawcę w wysokości 350 złotych. Z żadnego dowodu nie wynika, by powódka dysponowała wiedzą fachową, pozwalającą na ocenę prawidłowości sporządzonego przez pozwanego kosztorysu. Ponadto, jak się okazało, koszt przywrócenia pojazdu do stanu pierwotnego był wyższy niż wskazywał pozwany. W takim stanie rzeczy powierzenie biegłemu

sporządzenie ekspertyzy należało uznać za zasadne, a zatem wartość odszkodowania winna być powiększona o wydatki na sporządzenie ekspertyzy. Wysokość wynagrodzenia rzeczoznawcy nie była kwestionowana, a nadto wynika z przedstawionego przez powoda paragonu, którego pozwany nie kwestionował. W takim stanie rzeczy łączna wysokość roszczenia dochodzonego przez powódkę wyniosła 2.386,43 złotych.

Mając na uwadze powyższego okoliczności powództwo należało uwzględnić, zasądzając od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.386,43 złotych, o czym sąd orzekł jak w pkt I sentencji. O roszczeniu odsetkowym za opóźnienie orzeczono odpowiednio do treści art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z treścią art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Bezsporne było to, że powódka zawiadomiła pozwanego o wypadku nie później niż dnia 24 lutego 2010 roku. W takim stanie rzeczy pozwana winna była spełnić swoje świadczenie do 25 marca 2010 roku. Wobec tego roszczenie odsetkowe za okres od 26 marca 2010 roku okazało się zasadne.

Mając na uwadze to, że powódka żądała zasądzenia odsetek za okres od 24 marca 2010 roku, zaś żądanie to nie było uzasadnione co do 24 i 25 marca 2010 roku, przeto sąd winien je w tym zakresie oddalić, o czym orzekł jak w pkt II sentencji.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z treścią art. 100 k.p.c. zd. ostatnie. Na poniesione przez powódkę koszty procesu składały się: opłata sądowa w wysokości 100 złotych, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 złotych, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych. W takim stanie rzeczy orzeczono jak w pkt III sentencji.

W zakresie nieuiszczonych w procesie wydatków przekraczających uiszczoną przez pozwanego zaliczkę orzeczono jak w pkt IV sentencji. Koszt sporządzenia opinii wyniósł 1.022,40 złotych, zaś w całości koszty te tymczasowo poniósł Skarb Państwa. Uwzględniając zakres wygranej, sąd stosując odpowiednio zasadę wyrażoną w art. 100 k.p.c. nakazał pobrać tę kwotę w całości od pozwanego.